

ლაოდიკეა — მეხუთე ნომერი

უკანასკნელი სამი

Jeff Pippenger

2023-09-03

იდეალურად, შვიდი ეკლესია და შვიდი ბეჭედი უნდა იქნეს გაგებული როგორც პარალელური სიმბოლოები, რომლებიც ერთი და იმავე ისტორიის შინაგან და გარეგან ხაზებს წარმოადგენს. ასევე მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ უკანასკნელი სამი ეკლესიისა და უკანასკნელი სამი ბეჭდის განხილვისას, ისტორიული ხაზი, რომელიც პროგრესულ ისტორიას წარმოადგენს, არ არის ამ სიმბოლოების ძირითადი საგანი. როდესაც ეკლესიები პარალელური ისტორიების კონტექსტში განიმარტება, ისტორიის განვითარება სიმბოლოზმის არსებითი ელემენტია, მაგრამ ასე არ არის მაშინ, როცა უკანასკნელი სამი ეკლესია და ბეჭედი თავისთავად, როგორც დამოუკიდებელი სიმბოლო, განიხილება.

ბოლო სამი ეკლესია, როგორც სიმბოლო, ეხება სამი ჯგუფის ურთიერთობას და იმ თაყვანისმცემელთა სამი ჯგუფის ურთიერთქმედების დინამიკას, რომელთაც სხვადასხვა ეკლესიები წარმოადგენენ. ბოლო სამი ბეჭედი განსაზღვრავს ღვთის ერს, როგორც წარმოდგენილს მოსესა და ელიას მიერ. ელია წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასს, ხოლო მოსე — მართალ მკვდრებს.

და როცა მეხუთე ბეჭედი გახსნა, ვიხილე საკურთხეველის ქვეშ ისინი, რომელნიც დახოცილნი იყვნენ ღვთის სიტყვისათვის და იმ მოწმობისათვის, რომელიც ჰქონდათ. და ღაღადებდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე, უფალო, წმიდაო და ჭეშმარიტო, არ განიკითხავ და არ იძიებ ჩვენს სისხლს მათზე, რომელნიც მკვიდრობენ დედამიწაზე? და მიეცა თითოეულ მათგანს თეთრი სამოსელი; და ეთქვათ მათ, რათა კიდევ მცირეხანს დაესვენათ, ვიდრე აღსრულდებოდნენ მათი თანამსახურნიცა და ძმანიცა, რომელნიც უნდა დახოცილიყვნენ, როგორც ისინი. და როცა მეექვსე ბეჭედი გახსნა, აჰა, მოხდა დიდი მიწისძვრა; და მზე გაშავდა, როგორც ბალნის ძაძა, და მთვარე შეიქნა როგორც სისხლი; და ცის ვარსკვლავები ჩამოცვივდნენ დედამიწაზე, როგორც ლეღვი ცვენს თავის მკვახე ნაყოფს, როცა ძლიერი ქარი არყევს მას. და ცა განდგა, როგორც გრაგნილი, როცა ახვევენ მას; და ყოველი მთა და კუნძული იძრა თავისი ადგილიდან. და დედამიწის მეფენი, დიდებულნი, მდიდარნი, ათასისთავნი, ძლიერნი, ყოველი მონა და ყოველი თავისუფალი დაიმაღლნენ მღვიმეებში და მათა კლდეებში; და ეუბნებოდნენ მთებსა და კლდეებს: დაეცით ჩვენზე და დაგვმაღლეთ ტახტზე მჯდომარის სახისაგან და კრავის რისხვისაგან; რადგან მოვიდა მისი რისხვის დიდი დღე, და ვის ძალუძს დადგომა? გამოცხადება 6:9–17.

დის უაიტი გვამცნობს, რომ მეხუთე ბეჭედი ეხება „მომავალში არსებულ დროის პერიოდს“. მეხუთე ბეჭდის მუხლები სვამენ კითხვას, როდის განსჯიდა ღმერთი პაპობას იმის გამო, რომ ბნელი საუკუნეების განმავლობაში ღმერთის ხალხი დახოცა. პასუხად მიეცათ, რომ „უკანასკნელ დღეებში“ ღმერთი განსჯიდა პაპობას მათი

მკვლევანობისთვის და აგრეთვე პაპის მოწამეთა კიდევ ერთი ჯგუფისთვისაც, რომლებიც ასევე პაპობის მიერ იქნებოდნენ მოკლულნი კვირა დღის კანონის კრიზისის დროს.

„და როცა მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა... [გამოცხადება 6:9–11]. აქ იოანეს წარედგინა ისეთი სცენები, რომლებიც იმჟამად რეალობაში არ არსებობდა, არამედ ის, რაც მომავალ დროში, დროის გარკვეულ პერიოდში, იქნებოდა.“ ხელნაწერთა გამოქვეყნებები, ტომი 20, გვ. 197.

შთაგონებაც ადასტურებს, რომ საკურთხეველის ქვეშ მყოფი სულები, რომელთაც სურთ იცოდნენ, როდის განიკითხავს ღმერთი პაპობას, დაკავშირებულნი არიან იმ ანგელოზის ორ ხმასთან, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავში თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას.

„როდესაც მეხუთე ბეჭედი გაიხსნა, იოანე გამოცხადებაში ხილვით იხილა საკურთხეველის ქვემოთ ის დასი, რომლებიც დახოცილ იქნენ ღვთის სიტყვისა და იესო ქრისტეს მოწმობისთვის. ამის შემდეგ მოვიდა ის სცენები, რომლებიც აღწერილია გამოცხადების მეთვრამეტე თავში, როდესაც ისინი, ვინც ერთგულნი და ჭეშმარიტნი არიან, ბაბილონიდან გამოიძახებიან. გამოცხადება 18:1–5 ციტირებულია.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 14.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავში კათოლიციზმის განკითხვა ორმაგია, რადგან იქ და მაშინ იგი ისჯება არა მხოლოდ იმათ გამო, ვისაც „უკანასკნელ დღეებში“ დახოცავს, არამედ იმ მსხვერპლთა გამოც, რომლებიც პაპის მმართველობის ბნელ საუკუნეებში იქნენ მოკლულნი.

და მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულებისგან. რადგან მისმა ცოდვებმა ცამდე მიაღწია, და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი. მიაგეთ მას, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და ორმაგად მიუზღეთ მისი საქმეებისამებრ; იმ სასმისში, რომლითაც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. გამოცხადება 18:4–6.

მეექვსე ბეჭედი გვაძლევს ბიბლიის ერთ-ერთ კლასიკურ ილუსტრაციას იმ მოვლენებისა, რომლებიც უშუალოდ წინ უძღვის ქრისტეს მეორედ მოსვლას შვიდი უკანასკნელი წყლულის დროს. იგი სრულდება გამოცხადების მეშვიდე თავის შესავლით, რომელიც პასუხს სცემს მეექვსე ბეჭდის ბოლო მუხლში დასმულ კითხვას: „ვინ შეძლებს დადგომას?“ არსებობს ორი ჯგუფი, რომლებიც იდგებიან როგორც ღვთის დროშა კვირადღის კანონის კრიზისში, რომელიც სრულდება მაშინ, როცა შვიდი უკანასკნელი წყლული მოვა. ეს ორი ჯგუფია ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომლებიც ელიათი არიან წარმოდგენილნი, და „დიდი სიმრავლე“, რომლებიც მოსეთი არიან წარმოდგენილნი. მოსესა და ელიას ეს ორი სიმბოლო ადრე უკვე იქნა განსაზღვრული, როგორც ისინი, ვინც დგანან წუთისოფლის დასასრულს, რადგან ორივე იდგა ქრისტესთან ერთად ფერისცვალების მთაზე.

ბნელი საუკუნეების პაპური მოწამეების პირველ ჯგუფს მიეცა თეთრი სამოსელი, ხოლო მეორე ჯგუფი, რომლისთვისაც მათ ეთქვათ, დალოდებოდნენ, ვიდრე ის ჯგუფი შეივსებოდა, არის „დიდი სიმრავლე“, რომელნიც ასევე თეთრი სამოსლით არიან შემოსილნი. მეხუთე და მეექვსე ბეჭედი მეხუთე და მეექვსე ეკლესიების პარალელურ ისტორიას კი არ წარმოგვიდგენს, არამედ მოწმობას იძლევა იმ ორი ჯგუფის შესახებ, რომლებიც „უკანასკნელ დღეებში“ უფლისთვის დრომად აღიმართებიან. ეს ორი ჯგუფი არიან ისინი, ვინც აცხადებს გამოცხადების მეთვრამეტე თავში მოცემული ორი ხმის უწყებებს. ხოლო უწყება, რომელიც შემდეგ ცხადდება, თან ახლავს სულიწმიდის გარდამოსვლას, როგორც ეს წინასწარ არის ნაჩვენები ორმოცდამე დღის ისტორიითა და ადვენტიზმის დასაწყისში შუაღამის ღაღადის ისტორიით.

ანგელოზი, რომელიც ერთიანდება მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში, თავისი დიდებით უნდა განანათლოს მთელი დედამიწა. აქ წინასწარმეტყველურად არის ნაწინასწარმეტყველები მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის მქონე საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა იყო ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება; პირველი ანგელოზის უწყება მიიტანეს მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურზე, და ზოგიერთ ქვეყანაში შეინიშნებოდა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, რომლის მსგავსიც მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ არც ერთ ქვეყანაში არ ყოფილა; მაგრამ ამათ უნდა გადააჭარბოს მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ აღმართულმა ძლიერმა მოძრაობამ.

„ეს საქმე ორმოცდამეათე დღის საქმის მსგავსი იქნება. როგორც „ადრეული წვიმა“ იქნა მოცემული წმიდა სულის გარდამოსვლაში სახარების გახსნისას, რათა ძვირფასი თესლის აღმოცენება გამოეწვია, ასევე „გვიანი წვიმა“ მის დასასრულს მიეცემა სამკალის მოსამწიფებლად. „მაშინ შევიცნობთ, თუ გავაგრძელებთ უფლის შეცნობას: მისი გამოსვლა განწესებულია როგორც განთიადი; და მოვა ჩვენთან როგორც წვიმა, როგორც გვიანი და ადრეული წვიმა ქვეყანაზე.“ ოსია 6:3. „იხარეთ, სიონის ძენო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში, რადგან მან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად, და ჩამოგივლენთ წვიმას, ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას.“ იოველი 2:23. „უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, მოვაფრქვევ ჩემს სულს ყოველ ხორციელზე.“ „და იქნება, რომ ყოველი, ვინც უფლის სახელს მოუხმობს, ცხონდება.“ საქმეები 2:17, 21.

„სახარების დიდებული საქმე არ უნდა დასრულდეს ღვთის ძალის იმაზე ნაკლები გამოვლინებით, ვიდრე მისი დასაწყისი აღინიშნა. წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც აღსრულდა ადრეული წვიმის გარდამოსვლაში სახარების დასაწყისში, კვლავ უნდა აღსრულდეს გვიანი წვიმისას მის დასასრულს. აქ არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაც მოციქული პეტრე მოელოდა, როცა თქვა: „მოინანიეთ, და მოიქცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა უფლის პირისაგან განახლების ჟამნი; და გამოგიგზავნით თქვენ იესოს.“ საქმეები 3:19, 20.“ დიადი ბრძოლა, 611.

მას შემდეგ, რაც მეექვსე ბეჭედი აჩენს კითხვას, რომელიც გამოცხადების მეშვიდე თავში წარმოდგენილ ელიასა და მოსეს წარადგენს, იხსნება მეშვიდე ბეჭედი და აღწერს სულიწმიდის გარდმოღვრას ამ ორ ჯგუფზე. აღსანიშნავია, რომ ამ აღწერილობაში

ნახევარი საათის განმავლობაში დუმლია. გვიანი წვიმის გარდმოღვრა, რომელიც მეშვიდე ბეჭდის გახსნით არის წარმოდგენილი, მოიცავს დუმილის პერიოდს.

და როდესაც მან გახსნა მეშვიდე ბეჭედი, დუმლი ჩამოვარდა ზეცაში, დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში. და ვიხილე შვიდი ანგელოზი, რომელნიც იდგნენ ღმერთის წინაშე; და მიეცათ მათ შვიდი საყვირი. და მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა საკურთხეველთან, რომელსაც ჰქონდა ოქროს საცეცხლური; და მიეცა მას ბევრი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ღოცვებთან ერთად ოქროს საკურთხეველზე, რომელიც იყო ტახტის წინაშე. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ღოცვებთან ერთად ამოდიოდა, ავიდა ღმერთის წინაშე ანგელოზის ხელიდან. და აიღო ანგელოზმა საცეცხლური, აავსო იგი საკურთხეველის ცეცხლით და გადმოაგდო დედამიწაზე; და იქმნა ხმები, ქუხილნი, ელვანი და მიწისძვრა. გამოცხადება 8:1-5.

როგორც ახლახან აღინიშნა „დიად ბრძოლაში“ მოცემულ მონაკვეთში, უკანასკნელი წვიმა იწყებს გადმოღვრას, როდესაც ძლიერი ანგელოზი ჩამოდის და თავის დიდებით ანათებს დედამიწას. უკანასკნელი წვიმა დაიწყო, როდესაც „ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაინგრა“ 2001 წლის 11 სექტემბერს.

„ახლა ვრცელდება სიტყვა, თითქოს მე განვაცხადე, რომ ნიუ-იორკი მოქცევითი ტალღის მიერ უნდა წაილეკოს? ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როდესაც იქ აღმართულ დიდ შენობებს, სართული სართულზე რომ ემატებოდა, ვუყურებდი: „რა შემზარავი მოვლენები მოხდება, როდესაც უფალი აღდგება, რათა საშინლად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ აღსრულდება გამოცხადების 18:1-3-ის სიტყვები.“ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მთელი შინაარსი არის გაფრთხილება იმისა, რაც დედამიწას მოეწიება. მაგრამ ნიუ-იორკთან დაკავშირებით, კერძოდ, მე რაიმე განსაკუთრებული ნათელი არა მაქვს, გარდა იმისა, რომ ვიცი: ერთ დღეს იქ არსებული დიდი შენობები დაემხოა ღვთის ძალის შემობრუნებითა და გადაბრუნებით. ჩემთვის მოცემული ნათლიდან ვიცი, რომ ქვეყნიერებაში განადგურებაა. ერთი სიტყვა უფლისაგან, მისი ძლევამოსილი ძალის ერთი შეხება, და ეს უზარმაზარი ნაგებობები დაეცემა. მოხდება ისეთი მოვლენები, რომელთა საზარელობასაც ჩვენ ვერ წარმოვიდგენთ.“ Review and Herald, July 5, 1906.

2001 წლის 11 სექტემბერს გვიანმა წვიმამ იწყო დაცემა, და ამ წვიმის გადმოღვრა ეცემა მათზე, რომელთაც ელიასა და მოსეს მიერ არიან წარმოდგენილნი, და მოიცავს დუმილის ჟამსაც. დუმილის ჟამი მოსესა და ელიასთვის ასევე წარმოდგენილია გამოცხადების მეთვრამეტე თავში, სადაც მოსე და ელია, ის ორი წინასწარმეტყველი, რომლებმაც ქვეყნიერება ტანჯეს, ქუჩებში იყვნენ „მოკლულნი“. მაგრამ სამი დღისა და ნახევრის შემდეგ ისინი გამოვიდნენ ხორების მღვიმიდან და ამაღლდნენ ზეცად. გვიანი წვიმის ისტორიაში უწყება, რომელიც იმ ორი მაცნის მიერ არის წარმოდგენილი, მოკლულია და ქუჩაშია დაგდებული, მაგრამ არ იმარხება, ვიდრე არ აღდგება. ეს არის ერთ-ერთი უმთავრესი ჭეშმარიტება, რომელსაც იუდას ტომის ლომი ახლა ხსნის ბეჭედს.

უკანასკნელი სამი ბეჭედი განსაზღვრავს ღვთის ხალხის საბოლოო მოძრაობას, როგორც ეს წარმოდგენილია ელიისა და მოსეს მიერ. ეს მოძრაობა კვდება და აღდგება. ეს არის მოძრაობა, რადგან ადვენტიზმი დაიწყო როგორც მოძრაობა, რომელიც გაგრძელდა 1863 წლამდე, როდესაც მათ გვერდზე გადადეს პირველი ჭეშმარიტება, რომლის ამოსაცნობადაც უილიამ მილერი იყო მიყვანილი. 1863 წელს ეს მოძრაობა დასრულდა, რადგან 1863 წელს ისინი სამართლებრივად ეკლესიად იქცნენ. ალფა და ომეგა ამტკიცებს, რომ თუ მან თავისი ნეშტი ხალხი დაიწყო როგორც მოძრაობა, იგი მას ასევე დაასრულებს როგორც მოძრაობას.

ახლა ჩვენ დავასრულებთ შვიდი ეკლესიისა და შვიდი ბეჭდის მიმოხილვა. ბოლო სამ ბეჭედში ჩვენ ვხედავთ გამოსყიდულთა ორ კლასს, რომლებიც მოსესა და ელიას მიერ არიან წარმოდგენილნი. ეს ბეჭდები ყველა მოწმობენ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერ ანგელოზზე. როცა იგი ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, გამოსყიდულთა ორი კლასი შევიდა განწმედის პროცესში, რომელიც განკუთვნილია იმისათვის, რომ ავლენდეს და გამოჰყოს თავყვანისმცემელთა ორი კლასი მოძრაობის შიგნით ადვენტიზმის დასასრულს, როგორც ეს წინასწარ იყო ნაჩვენები ადვენტიზმის დასაწყისის მოძრაობით. დანიელი მიუთითებს, რომ ერთმა კლასმა, რომელსაც იგი ბოროტებს უწოდებს, ვერ გაიგოს ცოდნის მომატება, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. მათე გვამცნობს, რომ ისინი, რომელთაც მოკლებული აქვთ გახსნილი ცოდნის გაგება, ქალწულს უგუნურად განსაზღვრავენ. ბრძენი ქალწულები შუალამის კრიზისში აჩვენებენ, რომ მათ ესმოდათ და ფლობდნენ ცოდნის მომატებას. ბრძენნი და უგუნურნი წარმოდგენილნი არიან ფილადელფიის ეკლესიით ან ლაოდიკიის ეკლესიით. ლაოდიკიის ბოროტი, უგუნური ქალწულები უნდა ამოინთხიოს უფლის ბაგეთაგან, ხოლო ბრძენნი თავიანთ შუბლზე იღებენ ღვთის სახელს, ანუ მის ხასიათს. თუ მეექვსე ეკლესია, ფილადელფია, ბრძენთ წარმოადგენს, როგორ არის, რომ მეშვიდე ეკლესია, ლაოდიკია, ბოროტებს წარმოადგენს? თუ ეს ასეა, მაშინ მიმდევრობა დარღვეულია, ასე არ არის? პასუხი, რასაკვირველია, იხსნება ალფათი და ომეგათი.

ღვთის პირველი დენომინაციულად ჩამოყალიბებული ხალხის, ძველი ისრაელის, დასაწყისში მოსე განასახიერებდა ქრისტეს ამ დენომინაციული ხალხის დასასრულში.

რადგან მოსემ მართლაც უთხრა მამებს: „წინასწარმეტყველს აღგიდგენთ უფალი, თქვენი ღმერთი, თქვენი ძმებიდან, ჩემს მსგავსს; მას უსმინეთ ყველაფერში, რასაც კი გეტყვით. და იქნება, რომ ყოველი სული, რომელიც არ მოუხმენს იმ წინასწარმეტყველს, ხალხიდან მოისპობა.“ საქმეები 3:22, 23.

ღვთის პირველი სახელდებული ხალხის დასასრულს, იოანე ნათლისმცემელი იყო ელიას მაცნე, რომელმაც ქრისტეს პირველი მოსვლის გზა გაამზადა. შემდეგ იესომ ჯვარზე თავისი მსხვერპლი შესწირა და ამის შემდეგ ზეციური საწმიდრის წმიდა ადგილას თავისი მღვდელმთავრული მსახურება დაიწყო. ღვთის მეორე სახელდებული ხალხის, თანამედროვე ისრაელის, დასაწყისში უილიამ მილერი იყო ელიას მაცნე, რომელმაც ქრისტეს მეორე მოსვლის გზა გაამზადა. შემდეგ იესო მოულოდნელად შევიდა უწმიდეს ადგილას და დაიწყო სამსჯავრო. ღვთის მეორე სახელდებული ხალხის დასასრულს, საბოლოო ელიას მაცნემ გაამზადა გზა, რათა

ქრისტეს დაეწყო ცოცხალთა სამსჯავროს განგებულება, თავისი ზეციური მღვდელმთავრობის საქმის დასასრული და თავისი მეორე მოსვლა.

უილიამ მილერი განასახიერებს არა მხოლოდ მაცნეს, არამედ იმ მოძრაობასაც, რომელთანაც იგი იყო დაკავშირებული.

„კანკალით დაიწყო უილიამ მილერმა ხალხისთვის ღვთის სასუფეველის საიდუმლოთა გახსნა, და თავისი მსმენელები წინასწარმეტყველებათა გზით ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე მიიყვანა. ყოველ ძალისხმევასთან ერთად იგი ძლიერდებოდა. როგორც იოანე ნათლისმცემელმა აუწყა იესოს პირველი მოსვლა და მოამზადა გზა მისი მოსვლისათვის, ასევე უილიამ მილერმა და მასთან შეერთებულებმა ღვთის ძის მეორედ მოსვლა იქადაგეს....“

„ათასები მიჰყავდათ იმისაკენ, რომ მიეღოთ უილიამ მილერის მიერ ქადაგებული ჭეშმარიტება, და ღვთის მსახურნი აღდგნენ ელიას სულითა და ძალით, რათა ეუწყებინათ ეს უწყება.“ Early Writings, 229, 230, 233.

ძველი ისრაელის დასაწყისში ღმერთმა მოუწოდა მოსეს, რომელმაც ეგვიპტეში მიიღო ორმოცი წლის განმავლობაში გახრწნილი განათლება, რის გამოც დასჭირდა უდაბნოში ცხოვრების ორმოცი წელი, რათა მისი ხასიათიდან ეგვიპტის გავლენა აღმოეხვრილიყო. დაბადებიდან ორმოცი წლის შემდეგ, როდესაც ესმოდა, რომ არჩეული იყო ღვთის ხალხის ეგვიპტიდან გამოსაყვანად, მოსემ ადამიანური ძალა იხმარა ეგვიპტელის მოსაკლავად. ორმოცი წლის შემდეგ, ანთებული ბუჩქის წინაშე, იგი აღუდგა ღვთის მოწოდებას. მას შემდეგ, რაც საბოლოოდ მიიღო ეს მოწოდება, უგულებელყო ბრძანება თავისი ძის წინადაცვეთის შესახებ, სანამ სიკვდილით დამუქრება არ მიიღო. აღთქმული ქვეყნის საზღვარზე მან იამბოხა და კლდეს მეორედ დაჰკრა. ძველი ისრაელის დასაწყისში მოსეს ჰქონდა ლაოდიკიელის ხასიათის ნიშნები. მიუხედავად ამისა, მან მაინც აღასრულა თავისი მაღალი და წმიდა მოწოდება, მათ შორის ქრისტეს სახეობრივი წარმოდგენაც ძველი ისრაელის დასასრულს. ქრისტე, რომელიც ებრძოდა მოჩხუბარ იუდეველებს, ანუ მათ, ვინც ამბობდა, რომ იუდეველები იყვნენ, მაგრამ არ იყვნენ, ფილადელფიელის ხასიათს წარმოადგენდა. ძველი ისრაელის დასაწყისში მოსე წარმოადგენდა ლაოდიკიელს, რომელსაც სჭირდებოდა ოქრო, თვალის მალამო და თეთრი სამოსელი. დასასრულს ქრისტე ფილადელფიელია.

ადვენტიზმის დასაწყისში უილიამ მილერი, რომელიც წარმოდგენილი იყო იმ მცირერიცხოვანთაგან სარდესში, რომელთაც თავიანთი სამოსელი არ შეუბილწავთ, ფილადელფიელს წარმოადგენდა, ისევე როგორც მასთან დაკავშირებული მოძრაობაც. ადვენტიზმის დასასრულს, მოძრაობა, რომელმაც 1989 წელს აღიარა აღსასრულის ჟამი, იმდენადვე ლაოდიკიური იყო, რამდენადაც მოსე. მილერიტული მოძრაობა წარმოადგენს Future for America-ის მოძრაობის ტიპს იმ წინასწარმეტყველური დათქმით, რომ პირველი მოძრაობა აღსრულდა ფილადელფიელთა მიერ ფილადელფიის პერიოდში, ხოლო უკანასკნელი მოძრაობა აღსრულდება ლაოდიკიელთა მიერ ლაოდიკიის პერიოდში.

მე ამ მოძრაობის წინასწარმეტყველური ისტორიის 1989 წლიდან მოყოლებული უფრო მეტი ნაწილის მოწმე ვარ, ვიდრე ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც Future for America-ს ისტორიასთან არის დაკავშირებული, და ვმოწმობ, რომ მე პირადად გავიარე ეს ისტორია, 1989 წლიდან დაწყებული და შემდგომ, როგორც დამოწმებულმა ლაოდისკიელმა ადვენტისტმა. ამ გზაზე მრავალი სულია, რომლებიც ჩემს მოწმობას დაადასტურებდნენ. ასევე შემიძლია დამოწმებით ვთქვა, რომ ისინი, ვინც ადვენტიზმის დასასრულს ამ მოძრაობასთან იყვნენ დაკავშირებულნი, ასევე დამოწმებული ლაოდისკიელი ადვენტისტები იყვნენ. პირველი სახელდებული ხალხი იწყება ლაოდისკიელით, რომელიც ფილადელფიელად ხდება, და სრულდება ფილადელფიელით. მეორე სახელდებული ხალხი იწყება ფილადელფიელით და სრულდება ლაოდისკიელით, რომელსაც ფილადელფიელად გახდომისკენ მოუწოდებენ. ეს არის ალფისა და ომეგას ხელწერა.

მიუხედავად წინამძღოლისა და მასთან შემდგართა სავალალო, უბადრუკი სულიერი სიბრძნისა, ღმერთი მაინც წარმართავდა და აკონტროლებდა იმ წინასწარმეტყველურ ნიშნულებს, რომლებიც 1989 წლიდან დღემდე განხორციელდა. მიუხედავად წინამძღოლისა და მასთან შემდგართა სულიერი სიმშვიდისა და სილატაკისა, ღმერთი კვლავაც წარმართავდა იმ ჭეშმარიტებათა ახსნას, რომელთა ახსნაც მან მიზანშეწონილად მიიჩნია. თავის წყალობაში, რომელიც არასოდეს განეყოფა მის „ჭეშმარიტებას“, მან დააწესა განწმედის პროცესი, რომელმაც უზრუნველყო, რომ ლაოდისკიელი მომკვდარიყო და შემდგომ ფილადელფიელად აღმდგარიყო. ეს სიკვდილი და აღდგომა განსახიერებულ იქნა დანიელისა და გამოცხადების წიგნების ავტორთა მიერ, რომლებიც ორივენი სიმბოლურად იქნენ მოკლულნი და აღმდგარნი. იოანე აღდგა მდულარე ზეთის ქვაბში ჩაგდებით გამოწვეული სიკვდილიდან, დანიელი კი — მშიერი ლომების ხვრელიდან. ამრიგად, ეს ორი წიგნი, რომლებიც ერთი წიგნია, განსაკუთრებულ ხაზგასმას აძლევს სიკვდილისა და აღდგომის სიმბოლოს, როგორც იმ უწყების ნაწილს, რომელიც ახლა იხსნება.

როგორც „უკანასკნელი დღეების“ საგამოძიებო სამსჯავროს მოძრაობა (რომლის წინასახეც მილერიტული მოძრაობა იყო) დროის აღსასრულს უახლოვდებოდა, ღმერთმა განიზრახა, რომ ლიდერიც და მოძრაობაც მოკლულიყვნენ და შემდგომ აღდგენილიყვნენ. შვიდი ეკლესიის კონტექსტში, ლაოდისკეა მოკლულ იქნა 2020 წლის 18 ივლისს და მოახლოებული კვირა-კანონის წინ ფილადელფიად აღდგებოდა. აღდგენილი მოძრაობა შვიდი ეკლესიისა იქნებოდა, მაგრამ მერვე იქნებოდა. მოძრაობა მერვე იქნებოდა, ანუ შვიდთაგანი.

ეს წინასწარმეტყველური საიდუმლო გამოცხადების წიგნში რამდენიმე მოწმით არის დადასტურებული, თუმცა აქამდე ამგვარად არ ყოფილა შეცნობილი. დროის ამ მონაკვეთში, რომელშიც ახლა შევდივართ, ჩვენ შევდივართ მხეცის ხატის გამოცდაში, რომლის შესახებაც და უაითი გვაუწყებს, რომ ეს არის ის გამოცდა, რომელიც კვირის კანონს წინ უსწრებს. სწორედ კვირის კანონზე აღიბეჭდება ღვთის ბეჭედი იმ ისტორიის ფილადელფიელებზე. მაგრამ მათ უნდა გაიარონ მხეცის ხატის გამოცდა, რომელიც მადლის ჟამის დახურვამდე მოდის.

უფალმა ნათლად მიჩვენა, რომ მხეცის ხატი ჩამოყალიბდება მადლის ჟამის დახურვამდე; ვინაიდან იგი ღვთის ხალხისთვის იქნება დიდი გამოცდა, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება. თქვენი პოზიცია ისეთ წინააღმდეგობათა არეულობას წარმოადგენს, რომ მხოლოდ მცირედნი თუ იქნებიან მოტყუებულნი.

„გამოცხადების 13-ე თავში ეს საკითხი მკაფიოდ არის წარმოდგენილი; [გამოცხადება 13:11–17, ციტირებულია].“

„ეს არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გადაიტანოს მანამდე, ვიდრე დაიბეჭდებოდეს. ყველა, ვინც ღმერთისადმი თავისი ერთგულება დაამტკიცა მისი რჯულის დაცვით და ყალბი შაბათის მიღებაზე უარის თქმით, დადგება უფალი ღმერთი იეჰოვას დროშის ქვეშ და მიიღებს ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს. ხოლო ისინი, ვინც დათმობენ ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას და მიიღებენ კვირადღის შაბათს, მიიღებენ მხეცის ნიშანს“ Manuscript Releases, ტომი 15, 15.

დღევანდელი ისტორიის ამ ეტაპზე, ორი რქა, რომლებიც ადრე რესპუბლიკანიზმად და პროტესტანტიზმად იყო განსაზღვრული, უკვე დემოკრატიად და განდგომილ პროტესტანტიზმად შეიცვალა. როდესაც ეს ორი რქა სრულად შეერთდება, მაშინ ისინი ერთ ძალას, ერთ რქას ჩამოაყალიბებენ. იმავე პერიოდში ღმერთი გამოავლენს და აღამაღლებს პროტესტანტიზმის ჭეშმარიტ რქას, რათა გააფრთხილოს მხეცის ხატის შესახებ. ეს ორი რქა ერთმანეთის პარალელურად მიემართება, ვიდრე შეერთებული შტატები ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოდ ყოფნას შეწყვეტდეს.

გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავი მიუთითებს, რომ გველეშაპის (გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია), მხეცის (პაპის ძალაუფლება) და ცრუ წინასწარმეტყველის (ამერიკის შეერთებული შტატები) სამმაგი კავშირი არის ის ძალა, რომელიც არის მერვე თავი და შვიდი თავიდან არის. ეს შვიდი თავი არის ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოები, რომლებიც იწყება ბაბილონით, შემდეგ მიდია-სპარსეთით, საბერძნეთით და შემდეგ წარმართული რომით. შემდეგ მეხუთე სამეფო არის პაპის რომი, რომელმაც წინასწარმეტყველურად მიიღო სასიკვდილო ჭრილობა 1798 წელს. ისტორიის იმ მომენტში ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, ამერიკის შეერთებული შტატები, ავიდა ტახტზე, ვიდრე იგი დამხოვილი იქნება მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონით.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია მაშინ იძულებული გახდება იმ ძალის მიერ, რომელიც მთელ მსოფლიოს აიძულებს მხეცის ხატის აღმართვას. იმ დროს მეექვსე სამეფოსაც სასიკვდილო ჭრილობა ექნება მიღებული, მაგრამ შეერთებული შტატები მაშინ მთელ მსოფლიოს აიძულებს, მიიღოს მისი ხელმძღვანელობა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაზე, და მოითხოვს, რომ მათ აგრეთვე აღიარონ პაპობის მორალური ავტორიტეტი სამმაგი კავშირის სამართავად.

და ატყუებს დედამიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა ქმნაც მას ძალად ჰქონდა მხეცის წინაშე; ეუბნება დედამიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატი იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა მიყენებული და ცოცხალი დარჩა.

და მას მიეცა ძალა, სიცოცხლე მიენიჭებინა მხეცის ხატისთვის, რათა მხეცის ხატსაც ელაპარაკა და დაედგენინა, რომ ყველა, ვინც არ თაყვანს სცემდა მხეცის ხატს, მოკლულიყო. გამოცხადება 13:13, 14.

„მხეცის ხატის“ ერთადერთი განსაზღვრება, რომელიც შთაგონებაში გვხვდება, არის ის, რომ იგი წარმოადგენს ეკლესიის (საპაპო ძალაუფლების) და სახელმწიფოს (გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, სადაც შეერთებული შტატები დანარჩენ ცხრა მეფეს აკონტროლებს) შეერთებას. იეზუელი არის საპაპო ძალაუფლება; ახაბი არის შეერთებული შტატები, რომელიც ათი ჩრდილოეთის ტომის მეფეა.

როდესაც შეერთებული შტატები კვირადღის კანონთან დაეცემა, ტვიროსი (პაპობა), რომელიც 1798 წლიდან დავიწყებული იყო, „გაიხსენება“ და იგი იწყებს თავის მაცდუნებელ საგალობლებს. ელენ უაიტის ნაწერებში „ეროვნულ დაღუპვად“ წარმოდგენილი ფინანსური კოლაფსის გამო, შეერთებული შტატები იძულებული ხდება მთელი მსოფლიო შეკრიბოს, რათა გაუმკლავდეს იმ ბიბლიურ ძალას, რომელიც ყოველი კაცის ხელს მის წინააღმდეგ აერთიანებს. ეს ძალა არის ისლამი, როგორც ეს წარმოდგენილია ისლამის წინაპრის, ისმაელის, სახით.

და უთხრა მას უფლის ანგელოზმა: აჰა, შენ მუცლად ხარ და შობ ვაჟს, და უწოდებ მას სახელს ისმაელს, რადგან უფალმა ისმინა შენი ტანჯვა. და ის იქნება ველური კაცი; მისი ხელი ყოველი კაცის წინააღმდეგ იქნება, და ყოველი კაცის ხელი — მის წინააღმდეგ; და იცხოვრებს იგი ყველა თავისი ძმის პირისპირ. დაბადება 16:11, 12.

აშშ აყალიბებს კავშირს დანარჩენ ცხრა მეფესთან და იკავებს ხელმძღვანელ პოზიციას. იგი ამას მხოლოდ ხანმოკლე დროით აკეთებს, შემდეგ კი დაჟინებით მოითხოვს, რომ პაპის ძალაუფლება გახდეს ყოველივე ამის თავი, ისევე როგორც იზებელმა აკონტროლებდა ახაბს.

ამრიგად, გველუშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი ერთად მიემართება არმაგედონისაკენ. რიცხვი რვა აღდგომას აღნიშნავს, ხოლო სამეფო, რომლის შესახებაც წინასწარმეტყველება მიუთითებს, რომ სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო, იყო მეხუთე სამეფო — პაპის ძალაუფლება. როცა პაპობა აღდგება, იგი მერვე სამეფოდ იქცევა და მას ეძლევა სამმაგი კავშირის კონტროლი; და ეს მერვე სამეფო არის იმ შვიდი სამეფოს ერთი თავი, რომელიც სასიკვდილო ჭრილობის მიმდებარე არის განსაზღვრული, მაგრამ შთაგონება ამ სასიკვდილო ჭრილობის განკურნებასაც მიუთითებს.

„როცა უკანასკნელ კრიზისს ვუახლოვდებით, უადრესად მნიშვნელოვანია, რომ უფლის იარაღებს შორის ჰარმონია და ერთობა სუფევდეს. ქვეყნიერება სავსეა ქარიშხლით, ომითა და განხეთქილებით. თუმცა ერთი მეთაურის — პაპის ძალაუფლების — ქვეშ ხალხი გაერთიანდება, რათა ღმერთს დაუპირისპირდეს მისი მოწმეების პიროვნებაში. ეს კავშირი დიდი განდგომილის მიერ არის განმტკიცებული. მაშინ, როდესაც იგი ცდილობს თავისი აგენტები გააერთიანოს ჭეშმარიტების წინააღმდეგ საბრძოლველად, იგი იმუშავებს იმისათვისაც, რომ მისი დამცველები გაყოს და გაფანტოს. შური, ბოროტი ეჭვიანობა, ძვირის თქმა — მის

მიერ არის აღძრული, რათა უთანხმოება და განხეთქილება წარმოშვას.“ Testimonies, volume 7, 182.

მეხუთე სამეფოს, მეექვსე სამეფოსა და მეშვიდე სამეფოს იმ დროს ყველას უკვე დაკარგული აქვს თავისი ცალკეული სამეფოები; ამიტომ მათი შესაბამისი სამეფოები ერთობლივად აღდგება, როგორც ერთი სამეფო, რომელიც სამი ნაწილისაგან შედგება და ამგვარად აყალბებს ღვთაების სამპიროვნულ შემადგენლობას.

მეექვსე სამეფო, რომელიც იწყება კრავის მსგავს ორი რქით და სრულდება როგორც ერთი რქა, რომელიც დრაკონივით ლაპარაკობს, ფლობს პაპური ძალაუფლების წინასწარმეტყველურ ნიშან-თვისებას, რადგან იგი მხეცის ხატად იქცევა. სწორედ მხეცი, პაპური ძალაუფლება, არის უმთავრესად წარმოდგენილი, როგორც აღმდგარი მერვე სამეფო, რომელიც შვიდთაგანი იყო. მაგრამ თუმცა პაპური ძალაუფლებას ის, რომელიც ყველაზე უშუალოდ აღასრულებს წინასწარმეტყველურ საიდუმლოს, რომ მერვე შვიდთაგანია, შეერთებული შტატები აყალიბებს პაპობის ხატს და, ამგვარად, წინასწარმეტყველურად წარმოშობს იმავე ნიშან-თვისებებს, რასაც პაპური ძალაუფლება.

შეერთებული შტატები დაიწყო 1798 წელს, როდესაც, ესაიას ოცდამესამის თანახმად, ტვიროსი — პაპის ძალაუფლება — დავიწყებას უნდა მისცემოდა მეექვსე სამეფოს დასასრულამდე. 1798 წელი იყო აღსასრულის ჟამი მილერიტებისთვის ადვენტიზმის დასაწყისში. 1844 წლის გაზაფხულისთვის მილერიტულმა ადვენტიზმმა მიიღო პროტესტანტიზმის მანტია, რომელიც პარალელურად მიემართება რესპუბლიკანიზმის რქასთან, რაც შეერთებული შტატების მთავრობას წარმოადგენს. ეს ორი რქა ერთსა და იმავე მხეცზეა, ამიტომაც ისინი ისტორიაში ერთად მიიწევენ. ადვენტიზმის დასაწყისი და დასასრული პარალელურად მიმდინარეობს რესპუბლიკანურ რქასთან. 1798 წლის ისტორია, იმ დრომდე, ვიდრე პროტესტანტებმა პირველი ანგელოზის უწყება უარყვეს, იყო ის პერიოდი, როცა ღმერთმა დააფუძნა ეს პროტესტანტული რქა. მან ეს გამოსაცდელი პროცესის მეშვეობით აღასრულა, როგორც რესპუბლიკანური რქის შემთხვევაში. ამ პარალელურ რქებზე ბევრი რამ ითქმის, მაგრამ ახლა — არა.

რესპუბლიკური რქა მრუშობს განდგომილ პროტესტანტიზმთან და არა ჭეშმარიტ პროტესტანტულ რქასთან, რადგან ჭეშმარიტი რქა კრავის სასძლოა და იგი ქალწულია. აღსასრულის დროიდან, 1989 წლიდან, შვიდი პრეზიდენტი იყო. იმ პრეზიდენტთაგან მეექვსემ სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო სწორედ იმავე წელს, როდესაც ადვენტიზმის დასასრულის მოძრაობამაც სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო. აღსასრულის დროიდან, 1989 წლიდან, მერვე პრეზიდენტი იქნება ის, რომელმაც მიიღო სასიკვდილო ჭრილობა, რომელიც განიკურნა. იგი უნდა იყოს პრეზიდენტი, რომელიც იმ შვიდთაგანია. ამავე დროს, 2020 წელს, როდესაც მეექვსე პრეზიდენტმა თავისი სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო, რქაც, რომელსაც ახლა პროტესტანტული მანტია უპყრია, ასევე მოკლულ იქნა. როგორც კათოლიციზმის მხეცის შემთხვევაში, და როგორც განდგომილი პროტესტანტიზმის მხეცის ხატის შემთხვევაში, ასევე ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის რქის შემთხვევაშიც. პროტესტანტიზმის რქა წარმოდგენილია როგორც მეექვსე ეკლესია, რომელიც მერვე ხდება, მაგრამ იმ შვიდთაგანია.

როცა ამ მტკიცებებს ამოწმებთ, გახსოვდეთ, რომ უწყება, რომელიც გამოიხსნება უშუალოდ გამოცდის ვადის დახურვამდე, უეჭველად წარმოდგენილი იქნება იმ კონტექსტში, სადაც დასაწყისი ასახავს დასასრულს. ეს უწყება წარმოდგენილი იქნება „ისტორიციზმის“ მეთოდოლოგიით, რომელიც ბიბლიურ ისტორიას მსოფლიო ისტორიასთან თანხმობაში იყენებს, რათა სამყაროს დასასრული განსაზღვროს. ეს უწყება მიწიდან აღმოცენდება.

ჭეშმარიტება აღმოცენდება მიწიდან, და სიმართლე გადმოხედავს ზეციდან. დიახ, უფალი მოგვცემს კეთილს, და ჩვენი ქვეყანა გამოიღებს თავის ნაყოფს. სიმართლე ივლის მის წინაშე და დაგვაყენებს მისი ნაბიჯების გზაზე. ფსალმუნნი 85:11-13.

საქმე მხოლოდ ის არ არის, რომ ამ მონაკვეთში „მიწა“ იდენტიფიცირებულია როგორც „ქვეყანა“. ფსალმუნების მონაკვეთი არა მხოლოდ აიგივებს „ქვეყანას“ გამოცხადების მეცამეტე თავის „მიწის“ მხეცთან, არამედ აღნიშნავს კიდევ, რომ „ჭეშმარიტება“ მიწიდან „აღმოცენდება“.

„ახალი სამყაროს რომელ ერს ჰქონდა 1798 წელს ძალაუფლებაში აღმავლობა, იძლეოდა ძალისა და დიდების აღთქმას და იპყრობდა მსოფლიოს ყურადღებას? სიმბოლოს გამოყენება არავითარ კითხვას არ უშვებს. ერთი ერი, და მხოლოდ ერთი, შეესაბამება ამ წინასწარმეტყველების მახასიათებლებს; იგი უტყუარად მიუთითებს ამერიკის შეერთებულ შტატებზე. კვლავ და კვლავ, წმინდა მწერლის აზრი, თითქმის მისი ზუსტი სიტყვები, შეუცნობლად ყოფილა გამოყენებული ორატორისა და ისტორიკოსის მიერ ამ ერის აღზევებისა და ზრდის აღწერისას. მხეცი იხილეს, „ამომავალს მიწიდან“; ხოლო, მთარგმნელთა თანახმად, აქ „ამოსულად“ გადმოცემული სიტყვა სიტყვასიტყვით ნიშნავს „ზრდას ან აღმოცენებას, როგორც მცენარისას.“ — The Great Controversy, 440.

შეერთებული შტატები არის მიწის მხეცი, რომელიც „აღმოცენდება“. ამიტომ, როდესაც ამ სტატიებში წარმოდგენილ მტკიცებებს ამოწმებთ, შთაგონება მიუთითებს, რომ ეს უწყება დაეფუძნება იმ პრინციპს, რომლის თანახმადაც დასასრული დასაწყისით არის ილუსტრირებული; იგი წარმოდგენილი იქნება ისტორიული ხაზის ისტორიულ ხაზზე დადების კონტექსტში; და იგი უნდა მომდინარეობდეს შეერთებულ შტატებში არსებული ხმისგან. რა თქმა უნდა, შეერთებული შტატების შიგნითაც არსებობენ ცრუ ხმები, მაგრამ ღვთის სიტყვის თანახმად და მისი ავტორიტეტით, ნებისმიერი მაცნე ან მსახურება, რომელიც შეერთებული შტატების ფარგლებს გარეთ მდებარეობს ან იქიდან იღებს სათავეს, ცრუ ნათელია. ადვენტიზმი შეერთებულ შტატებში დაიწყო ერთი კაცის ხმითა და შეერთებულ შტატებში დაფუძნებული მოძრაობით. იესო რაიმეს დასასრულს მისი დასაწყისის მეშვეობით ასახავს.

ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს.